

Grundlag for en retfærdig kommunal Beskatning i de nærmest kommende Aar, maatte den Udtalelse, som det ærede Medlems Organisation har fremsendt, og som er dateret: Glamsbjerg, den 19. Oktober 1921, have givet Udtryk derfor. Nu siger det ærede Medlem, at Opgaven for ham maatte være den at tilvejebringe en Indstilling, som bedst kunde dække Bestyrelsens Ønsker. Ja, det er rigtigt, man bør søge saa vidt gørligt at tilvejebringe Enighed indenfor en saadan Organisation, men, som jeg ogsaa udtalte i Gaar, hvis Tilvejebringelsen af denne Enighed bevirker, at der i Besvarelsen til Ministeriet overhovedet ikke bliver tilkendegivet, hvilke fra denne Enstemmighed afvigende Ønsker der med Vægt er blevet fremført indenfor Organisationen, saa kan disse Indstillinger fra de kommunale Organisationer virke vildledende i Stedet for vejledende. Og den Enighed, som det ærede Medlem Hr. Henningsen har ment at maatte tilstræbe indenfor sin Organisation ved Udarbejdelsen af det Svar, som skulde tilstilles Ministeriet, har dog ikke hindret det ærede Medlem i at give Meddelelse om et andet Forhold, hvorom der ikke kunde opnaas Enighed, idet han skrev: „For Indførelse af kommunal Formueskat i Kommuner, der ikke har Kildeartsbeskatning, stemte 3 for og 3 imod“. Her er altsaa et Spørgsmaal, som har delt Vandene indenfor Organisationens Bestyrelse, og det ærede Medlem har handlet fuldstændig rigtigt og forsvarligt i, naar en saadan Besvarelse skulde gives, da at meddele Ministeriet dette. Men hvis det ærede Medlem i selve Organisationen og i det Møde, hvori dette Svar blev affattet, med samme Stykke som nu i Folketingsudvalget havde rejst Spørgsmaalet om Tillægs- og Fradragsreglerne, hvorfor har han saa ikke følt sig opfordret til at give Ministeriet Underretning om, hvorledes de forskellige Medlemmers Stilling var overfor dette Kapitalspørgsmaal?

Nu siger det ærede Medlem til sin Undskyldning: Organisationen er ikke spurgt om Grundlaget for det hele, og derfor har det ærede Medlem ikke fundet Anledning til at oplyse Ministeriet om de muligt tilstedeværende Opfattelser med Hensyn til Tillægs- og Fradragsreglerne. Men jeg maa dog formene, at naar en kommunal Organisation faar tilstillet et saadant Forslag til Overvejelse og til Udtalelse, saa maa den vedkommende Organisation, hvis den formener, at Grundlaget er helt galt, dog faktisk ogsaa kunne udtale dette; det maatte endog være dens Pligt. Saaledes opfatter

det ærede Medlem det jo ogsaa, thi ellers kunde han jo ikke føle sig opfordret til at meddele Ministeriet Oplysning om, hvorledes man har stillet sig til Spørgsmaalet om Formueskat i Kommunerne, idet det dog maa være en Ting, som afgjort har med Grundlaget at gøre, og som ikke var paakrævet, hvis man kun tog selve Bestemmelserne i det foreliggende Forslag op til Overvejelse.

For øvrigt er der ikke under nogen Form rettet noget personligt Angreb paa det ærede Medlem, det, der var Tale om ved anden Behandling af Lovforslaget i Gaar, var udelukkende det Spørgsmaal, ud fra hvilke Principper Besvarelser fra kommunale Organisationer skal udarbejdes, naar disse Organisationer spørges, og i denne Sammenhæng ogsaa Spørgsmaalet om de Grunde, der kan have givet Anledning til, at et Medlem af disse Organisationers Ledelse, som tillige er Medlem af Rigsdagen, tager forskellig Stilling i disse sine to Egenskaber til det foreliggende Spørgsmaal, og derefter, hvorvidt man saa kan tillægge det Standpunkt, som hævdes i den politiske Forsamling, den samme Vægt, som man maatte tillægge det, hvis det ogsaa havde faaet sit Udtryk ved Afgivelsen af Svaret fra den vedkommende kommunale Organisation, i hvis Ledelse det ærede Medlem har Sæde. Og dærlig tillod jeg mig at bemærke, at jeg vilde lægge mere Vægt paa det ærede Medlems Stilling med Hensyn til Ændringer i Tillægs- og Fradragsreglerne, hvis det ærede Medlems Opfattelse var kommet frem i den Besvarelse, som kom fra den kommunale Organisation, han leder, end naar denne Stilling først kommer frem i det Udvalg, hvor han som politisk Repræsentant har Sæde. Men det har jo ikke noget som helst at gøre med et personligt Angreb.

Til det ærede Medlem Hr. Wilmann vil jeg sige, at det forekommer mig ikke, at han i Spørgsmaalet om Sogneraadforeningernes Stilling til Børnefradraget kan side stille den højtærede Forsvarsministers Stilling med det ærede Medlem Hr. Henningsens Stilling, thi den højtærede Forsvarsminister har, som det ærede Medlem Hr. Wilmann omtalte, i Sogneraadforeningernes Besvarelse givet Ministeriet ganske nøje Underretning om den Stilling, som man indenfor Sogneraadforeningernes Ledelse har indtaget til denne Sag. Det har den højtærede Forsvarsminister fremstillet fuldstændig loyalt. Derfor kan han ikke sammenstilles med det ærede Medlem Hr. Henningsen, og mine Udtalelser om Fradrage for Børn gik aldeles ikke, som det er anført